

Sen Çok Uzaklardaydın

– İbrahim COŞAR · 20 Eylül 2015

Sevdan yüreğimdeydi, sen çok uzaklardaydın
Ay yandı, yıldız yandı, gün yandı, güneş yandı.
Aşk ateş biçimdeydi, sen çok uzaklardaydın
Kimse bilmez hasrete bu kalp nasıl dayandı

Bazen Ferhat'ın oldum, dağı delmek istedim
Kays olup, masalarda çağı delmek istedim
Bazen deryada balık ağı delmek istedim
Umut denize düştü, deniz yandı, su yandı.

Ne sen benden vazgeçtin ne ben senden vazgeçtim
Şair yüreğim coştı, coştukça avaz geçtim
Çatlayan yüreğime kirpikle pervaz geçtim
Bir bakışla can yandı, kalp uykudan uyandı.

Yaslan göğsüme yaslan yüreğim kök gibidir
İçime düşen sevdan bulutsuz gök gibidir
Her daim içimdesin sanma ki yok gibidir
Sır yoktu figanımda, her şey ayan beyandı.

Coşari, yorgun düştü gözlerin ağlamaktan.
Hangi şair hoşlanmaz su gibi çağlamaktan
Kalp kendisi usandı, kendini dağlamaktan
Toz pembe hayalleri kor kızıla boyandı.

İbrahim COŞAR